

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814205853
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814205853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Agnesy Hricovej vo veci maloletého V. F. V.. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave dieťaťa rodičov T. H. V.. X.X.XXXX bývajúcej na Q. C.. Č.. XX L. I. zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Korfantom so sídlom na Ul. Cyrila a Metoda č. 4 v Rožňave a Y. F. V.. XX.X.XXXX bývajúceho na C.. D. X. Č.. XX L. I. zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Krajecom so sídlom advokátskej kancelárie LEGAL IURIS, s.r.o. na Tehelnej ul. č. 11 v Rožňave v konaní o zvýšenie výživného pre maloletého o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z20.11.2014 č.k. 7P/217/2014-75 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava z 3.7.2012 č.k. 7P/196/2012-45 tak, že zvýšil výživné od otca pre mal. V. na 130 eur mesačne od 1.6.2014 do budúca, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu matke. Dlžné výživné 300 eur za obdobie od 1.6.2014 do 30.11.2014 zaviazal otca zaplatiť v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhod splátok. Návrh matky v ostatnej časti zamietol a návrh otca taktiež zamietol. O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne a súčasne zmení rozsudok Okresného súdu Rožňava z 3.7.2012 č.k. 7P/196/2012-45 tak, že zníži výživné pre maloletého od otca z 80 eur na 60 eur mesačne, ktoré ho zaviazá prispievať vždy do 15.dňa v mesiaci dopredu matke a o trovách účastníkov konania rozhodne tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu. Uviedol, že podľa jeho názoru je určené výživné neprímerané vysoké. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/36/2011, v ktorom konštatoval, že postúpenie do vyššieho ročníka toho istého stupňa základnej školy nie je zmena pomerov na strane maloletého, a teda nie je dôvodom na zmenu výšky výživného. Zdôraznil, že konajúci súd nevezal do úvahy zhoršenie jeho zdravotného stavu a s tým súvisiace zvýšenie výdavkov. Zároveň vytkol súdu prvého stupňa, že opomenul zlepšenie pomerov na strane matky. Vyslovil presvedčenie, že určené výživné by povinnému rodičovi nemalo spôsobovať existenčné problémy, z dôvodu, že nezodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla zvýšiť výživné na 220 eur mesačne. Uviedla, že od poslednej úpravy uplynulo približne dva a pol roka, maloletý vyrástol, v súčasnosti je vysoký 175 cm a veľkosť topánok má 8-9, preto je toho názoru, že fyziognomicky sa z neho stal dospelý človek. Konštatovala,

že určené výživné nezodpovedá ani polovici výdavkov, ktoré na maloletého mesačne vynaloží. Dodala, že otec okrem zisteného príjmu mesačne poberá príspevok na ošatenie 20 eur, na dopravu 35 eur, na hygienu 18,39 eur a na kompenzáciu zvýšených výdavkov 33,09 eur. Zdôraznila, že otcovi zanikla vyživovacia povinnosť k dcére, ktorej prispieval 120 eur mesačne.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že odôvodnené potreby maloletého, vzhľadom na jeho vek a vývoj vzrástli a zároveň sa zmenili pomery na strane otca, nakoľko mu zanikla vyživovacia povinnosť k dcére T., preto navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že zmena pomerov maloletého nenastala z dôvodu nástupu do vyššieho ročníka toho istého stupňa, ale v dôsledku veku a s ním súvisiacim vývojom a rastom, na základe čoho sa výdavky spojené s jeho starostlivosťou oproti predchádzajúcej úprave zvýšili. Taktiež sa zmenili pomery na strane otca, ktorému zanikla vyživovacia povinnosť vo výške 120 eur mesačne. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní výšky výživného zohľadnil otcov zhoršený zdravotný stav ako aj skutočnosť, že jeho stav je nezvratiteľný a nie je možné predpokladať, že do budúcnosti sa jeho schopnosti a možnosti výrazne zlepšia. Zároveň však zohľadnil aj tú skutočnosť, že maloletý je vo veku, kedy sa aktívne vyvíja, mení sa z dieťaťa na dospelého jedinca, s čím je spojené takmer neustále zvyšovanie výdavkov spojených s jeho starostlivosťou, na ktorých sú povinní podieľať sa obaja rodičia. Odvolací súd preskúmal zmenu pomerov na strane otca vo vzájomnej súvislosti so zvýšením výdavkov maloletého a s pomermi matky a dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že napriek zhoršeniu zdravotného stavu otca je v jeho schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch prispievať na výživu maloletého určeným výživným, ktoré predstavuje približne 17% z jeho príjmu a vzhľadom na zaniknutú vyživovaciu povinnosť sa príjem otca napriek zvýšeniu výživného zvýšil o viac ako 70 eur mesačne. Odvolací súd je toho názoru, že takto určené výživné zodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca a čiastočne zohľadňuje zvýšenie výdavkov maloletého, rešpektuje zásady rodinného práva ohľadom vyživovacej povinnosti, pretože prihliada na všetky relevantné skutočnosti, preto je zákonné a správne, napriek tomu, že nepokrýva celkovú zmenu výšky výdavkov. Pretože konajúci súd správne rozhodol aj o dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.